

Během jediného lidského života zažil tolik pádů, tragédií, vzestupů i změn, že by to – jak se říká – vydalo na romány. Ty zatím Vladimír Sid Smutný nenapsal, ale ve všech svých radostných i náročných prožitcích našel jiný velký potenciál. Pochopit skrze prožitky to, co se děje jiným, a provázet je na jejich vlastní unikátní cestě.

Učil se od nejlepších koučů a psychologů u nás, od havajských kahunů na Havaji, od duchovních světových velikánů i od skvělých lídrů z byznysového prostředí u nás, v USA a v celé Evropě. Dvacet let strávil v prostředí top managementu velkých korporací. Po odchodu z tohoto světa byl nějaký čas na Úřadu práce i na dně, ale velmi rychle se z něj zvedl. Začal provádět lidi a firmy jejich stíny a transformací. Dávat jejich životy a podnikání zpět do rovnováhy. Pomáhat jim najít vizi, potenciál, poslání a jejich dary. Najít vlastní či firemní smysl a prosperitu. Kombinuje v sobě exaktní technické vzdělání na FEL ČVUT i nehmataitelné věci, které k němu přicházejí „shora“. Tvrdí, že nikdo z nás nemůže udělat lepší investici než najít sebe, svůj smysl a svoje srdce.

Filozofie středu a rovnováhy

Vladimír je především statný muž. To na něm při prvním setkání prostě zaujme každého. Archetyp ochránce, bojovníka a partnera, s nímž po boku se nemusíte ničeho bát. Možná právě jeho silná tělesná konstituce mu pomohla vypořádat se s ránami osudu jako rozvod, nečekaná smrt blízkých, těžký úraz a ohrožení vlastního života... ze všech těchto pomyslných bojů vyšel posílen. Mohl klidně zanevřít na život, zavřít své srdce a stát se nezranitelným drsňákem. On ale srdce naopak otevřel a šel naproti své vlastní chlapské citlivosti, lásce i zranitelnosti. A to z něj učinilo nádhernou komplexní osobnost. Když se poprvé setkali s mým mužem, zcela intuitivně se objali. Silně, dlouze a srdečně. A já – v té chvíli v roli pozorovatele – věděla, že ještě máme šanci, aby na světě bylo dobře...

**Stává se nám, že si občas někdo z naší čtenářské obce postě-
žuje, že píšeme hlavně pro ženy a že by rád více mužských
témat. Popravdě, já přesně nevím, co to je. A tak se ptám tebe
jako odborníka na „obor muž“, co je téma současného muže?**

Třeba právě to, co to je vlastně nové mužství? Jak mužství v dnešní době uchopit a žít. Jak ho přizpůsobit době a zvládnout k tomu práci, vztahy, spiritualitu a vlastní rozvoj. Pro mě je to taky posun mužů od hlavy k srdci a ze srdce pak do své síly. Velké téma muže je cítit a prožívat plně život ve všech jeho škálách. Bolest i radost. Zralost je téma. Tvrdím, že dětský model je útěk od bolesti a příklon k potěšení. Zralost je stát v životě v pravdě a lásce, i když to bolí. A taky být svobodný a zodpovědný zároveň. K sobě, práci, partnerce, dětem. Spiritualita a rozvoj je velké téma. Jak být spojený s tím, co nás přesahuje, a zároveň žít v dnešním životě. Mužská otevřenost, sounáležitost a pravdivost k sobě je téma. Otevřít srdce a svou zranitelnost druhým mužům bez přetvářky a ega. Je toho spousta.

**Zní to hezky, ale kolik současných mužů na takovéto zamyšle-
ní slyší a kolik chlapů řekne: to jsou ale kecy?**

Asi pořád dost. Jsem jeden ze sedmi lektorů online programu Cesta pravého muže. Na Facebooku se do nás opravdu občas někdo naváží. A já bych si tipnul, že jsou to zrovna muži, kteří mají problém třeba s tátou nebo s mužstvím. A nějak to s nimi rezonuje. Řekl bych, že hodně chlapů je pořád v nějakém starém modelu, kdy jedou hlavně rozum a totální nevědomí. Přicházejí ke mně lídři, manažeři, kteří život prožívají naplocho, a téma mužství je provokuje čili trefuje se do části osobnosti uvnitř nich, která je často zraněná a dysfunkční. Já se pohybuji ve skupině lidí, z které můžu mít zkreslený pocit, protože mám kolem sebe hodně vědomých lidí. Ale tipnul bych, že to bude třeba jen pět procent mužů, kteří slyší na nějakou hlubší změnu.

**Na procenta málo, ale kdyby člověk znal všechny, tak je to
na počet pěkná skupina...**

A navíc každý vědomý člověk (nejen muž) silně ovlivňuje

ve svém okolí ohromné množství lidí. Mění energie a vibrace jen tím, že je a jaký je. V Indii mi můj učitel říkal, že stačí jedno procento „probuzených“ celistvých lidí a můžou ovlivnit celou zemi. To je vlastně něco, s čím pracuji u jednotlivců, ale i vědomých firem a podnikatelů. Dobrý vědomý lídr má silné energetické pole a ostatní se v něm vlastně koupou a je jim dobře. A ten lídr u toho nemusí moc dělat. Jen kultivovat sebe a své kvality. Je to, jako když v království vládne dobrý král. Takhle nějak to fungovalo třeba u Karla IV.

Jak se ti žije v současném světě?

Všichni, kteří pracují s lidmi na duchovní úrovni, to nemají úplně jednoduché. Musíš ukázat, že to, co učíš, taky sám žiješ. Každý takový člověk má své stíny a výzvy, často silnější než běžní lidé, neboť právě to ho přivede do role učitele. Já jsem třeba v pubertě zažil asi pět hodně velkých, převážně rodinných tragédií, které ve mně silně probudily moji spirituální stránku. Byl jsem dlouho pankáč, rebel, anarchista. Naštěstí má člověk vždy nějaké kotvy v životě, které mu pomáhají a vrací energii. Mám čtyři krásné děti, dvě vlastní holky, dvě nevlastní děti (kluk a holka) a skvělou moudrou ženu. S ní je to samozřejmě taky někdy výzva, ale neměnil bych ji za nic na světě. A taky práce pro mě jako ohromný zdroj energie a naplnění. Mužské kruhy mě obrovsky nabíjí. Miluji muziku, vždyt jsem byl kdysi DJ na Rádiu 1.

Moje výzva je občas nějaká bolest v těle. Což je ale zároveň skvělý způsob, jak objevovat věci, které učím a s kterými pracuji u lidí při jejich transformaci. Vím, že když půjdu k doktorovi, nic mi nenajdou. Proto už sedm let doktora nemám. Pracuji s tím, že vše, co se nám děje, je naše a my jsme za to zodpovědní. A že to vždy souvisí s tím, co máme uvnitř sebe. Tedy s vírou, traumaty, strachy, emocemi, vzorci. Jakákoliv bolest v těle je způsobena nezpracovanými a neprožitými pocity. Vím to, ale pomoci sám sobě je pro každého, kdo pracuje s lidmi, trochu těžší, to přiznávám. Učí mě to ale pracovat s dalšími lidmi, říci si o pomoc, pokoře a upřímnosti.

S jednou manželkou a třemi dcerami žiješ evidentně v centru dosti velké ženské energie? V čem je to dobré a v čem je to náročné?

Myslím, že tohle je moje celoživotní téma. Já mám ženskou energii moc rád, protože když v ní je muž chycený, tak si ji vlastně trénuje a učí poznávat. Pro muže je velká výzva zvládat celou ženskou energii v její emocionalitě a síle. A žena má neuvěřitelnou sílu. Zvládat a nenechat se strhnout do toho, abych křičel nebo byl v emocích, ale dokázat místo toho ženu obejmout, to je výzva. A bude to pro nás muže výzva do té doby, dokud se nenaučíme cítit a jít naproti emocím. To je vlastně pro mě nové mužství. Muž, který cítí a zároveň má sílu. Pak nemusí nést jeho emoce jeho žena. A každý muž by měl nakonec od matky, z té ženské energie, odejít k otci, do mužské energie. A k tomu potřebuješ mít uzavřený mír na obou stranách. S matkou i otcem. To je vlastně základ mé práce.

Pokud naše realita není v pořádku, znamená to, že něco uvnitř sebe nechceš vidět nebo nevidíš. Říká se, že co nechceš vidět, musíš prožít.

V čem všem tedy lidem pomáháš?

Vlastně lze řešit úplně vše mimo nevratných věcí, když člověk chce. Já jsem takový opravář lidských duší a hodně pracuji s energií. Snažím se pracovat se všemi tématy od vědomého lídrovství, zdraví, vztahů, práce, peněz přes spiritualitu, mužství, ženství, vnitřní dítě, pocity, strachy, traumata, rodové a karmické zátěže až po nenarozené děti a uzavírání vztahů s bývalými partnery. Především pracuji s tím, že všechno, co se nám děje, pochází zevnitř. Takže pokud naše realita není v pořádku, znamená to, že něco uvnitř sebe nechceš vidět nebo nevidíš. Říká se, že co nechceš vidět, musíš prožít. Často lidé, kteří se dosta-

nou ke mně, dost zkusili a začínají chápat, že musí opravdu hluboce změnit sebe a ne druhé. Pracuji především se stíny. Tedy s tím, co lidé nechtějí vidět, čeho se bojí, co potlačili. Skrze naše dětská zranění jsme částí naší duše a síly zapomněli v minulosti. Tyto části nám chybí a skrze životní problémy se nám ukazují, že něco v nás není v pořádku. Šamani říkají, že jsou jen dva problémy. Buď ti chybí část duše, nebo ji obsadila cizí energie. Nejčastěji to je obojí naráz. Vlastně jsme všichni v různých situacích zapomněli na části sebe, protože plně prožít vše, co jsme v té době cítili, by bylo moc těžké. Já ty situace umím přesně najít a vyzvednout zapomenuté části zpět. A ještě zajímavější je, že tyto části jsou vlastně i částí našich předků nebo nás samých v hluboké minulosti. Provádím lidi tak, aby mohli odložit staré slupky a masky a objevit se jako nový člověk. Dělán to skrze půlroční proces hluboké změny, kdy jsem spíš průvodcem než koučem. Baví mě používání silných transformačních rituálů, epigenetika a uvědomění, že traumata a emoce se dědí. Karma, vše nepřijaté a nedoprožité. To, co na mě tlačí a chce to po mně, abych se k tomu otočil čelem, uviděl to a přijal. V Indii tvrdí, že pocity jsou jako tygr, co tě honí a nemůžeš mu utéct. Jediná možnost je otočit se a nechat se sežrat. To ti přinese úlevu. Zajímavé je, jak málo lidí umí pracovat se svými pocity a strachy. A přitom je to dost jednoduché. Moje čtyřletá dcera to umí, a když chce pomoci, tak si řekne. Dokáže vnímat pocity v těle skrze obrazy a barvy a přesně ví, co by tam nemělo být a co ano. Takhle s pocity pracovali Havajci, od kterých jsem se učil jejich filozofie jako Huna, Soulwork a havajské mapy. Oni perfektně věděli, jak pracovat s vnitřkem člověka.

A ty sám některou z těch technik a filozofií, které ses u nás i po světě naučil, upřednostňuješ? Nebo jak pracuješ?

Já vše, co jsem se naučil, různě kombinuji. Používám hodně intuici, ale i velké množství tabulek a nástrojů. Třeba můžu vytesovat, když má někdo nějaký problém třeba s tělem, kde přesně v těle je to uloženo, je-li to od matky či z mužského rodu, jaké je to téma a jaký typ energie to způsobuje. A hned to dát pryč. To je medicína nové doby.

Zleva: 1. S domorodými dívkami v Araku Valey v Indii, kam odjel Vláša nablind na dovolenou. To údolí je plné kober, jednu má vytetovanou na rameni. **2.** U legendárního jezera Toba na Sumatře Vladimír navštívil orangutany i místní bývalé kanibaly. **3.** Zář 2013, první série rodinných fotek s dětmi a současnou ženou Danielou. Fotila Sidova sestra, která loni zemřela na rakovinu. **4.** Rodinný výlet do Hluboké.

Ty lidi provázíš nejen jejich vnitřním procesem, ale i cestou v lese, že ano?

Ano, posílám lidi po devátém sezení na dva dny do lesa na proces hledání vlastní vize. Aby si uvědomili, proč tady jsou, a našli svoje poslání a vizi. Používám k tomu lakotský rituál, který je pak vede sám dalších několik let k tomu, proč tu jsou. Mně podobný rituál přinesl moji práci, dceru Sophii, setkání s mojí ženou v roce 2012, nové bydlení v přírodě atd.

Když si lidi začnou uvědomovat, proč se jim věci dějí, přestanou se jim dít průšvihy venku, ale už je prožívají jen uvnitř na pocitové úrovni.

A jak v tom všem figuruje poradenství firmám v obchodě a marketingu?

Já provázím jen opravdu „vědomé“ firmy, které jsou připravené na můj způsob práce a jsou schopné jít do hloubky. Nedávno jsem třeba provázel jednu vysoce postavenou šéfovou, která byla k mému způsobu práce nejprve trochu skeptická, protože racionálně to uchopit nelze. A na druhém sezení se jí ptám, co se dělo. A ona mi říká, že byla týden trochu vzteklá a pak, že měla hluboký sen a ráno, když se probudila, narostla jí velká bílá křídla. A že se za ně trochu stydí a nevejdou se jí do auta. Prostě se jí po prvním sezení otevřelo vnitřní vidění a přijala to naprosto v pohodě.

Co nejvíc trápí lidi, kteří k tobě přijdou?

Já bych řekl, že největší téma je vztah sám k sobě. V tom se zrcadlí vše. Jenže oni to takto nevnímají. Přijdou s tím, že je podvedla žena, nemají peníze, mají rakovinu, ustrnuli v životě, nefungují jim vztahy atd. A já se jim snažím ukázat skrze zrcadlení, co to vypovídá o nich samých. Jeden takový můj oblíbený princip zrcadla říká, že lidé a svět se k nám chovají tak, jak se chováme

sami k sobě. Když si lidé začnou uvědomovat, proč se jim věci dějí, přestanou se jim dít průšvihy venku, ale už to prožívají jen uvnitř na pocitové úrovni. Já mám takovou velkou vizi přinášet všem bytostem v ČR a SR více vědomí, sebe-vědomí, moudrosti, lásky a síly. Politici naše problémy nevyřeší. Je potřeba vzít si zpět svoji sílu. A proto pracuji primárně s vědomím. Když zvyšuješ svoje vědomí, začneš vidět i věci za zrcadlem. Jsou tři typy inteligence: IQ – to je jasné všem, EQ – emoční inteligence, tam máme všichni prostor, a WQ – inteligence moudrosti a s tím pracuje málo lidí. Vlastně je to pochopení toho, kdo jsem, proč se mi věci dějí a jak s tím mohu nakládat. Takže velký rozvoj vědomí může změnit svět a lidi k lepšímu. Začínáme to chápat, přibývá nádherných lidí s nádhernými projekty, které dělají svět lepším. Ale to zrovna tobě, která vydává takový moudrý časopis, nemusím vykládat.

My jsme mluvili o tvých ženách doma. Na cestě pravého muže pracuješ naopak v mužské společnosti. Čím je pro tebe mužská společnost a mužské objetí?

Pro mě je to neskutečný zdroj energie. Před pár lety obejmout chlapa, to bylo nepředstavitelné. Teď objímám běžně skoro všechny své klienty a kamarády. Můj tatínek byl hodně citlivý, ale skrýval to a vlastně se trochu posmíval té mojí citlivosti. Tedy tím pádem vlastně svojí citlivostí. Takže pro mě přijmout to, že jsem citlivý a empatický, byl dlouhý a těžký proces. A vidíš, dnes mě citlivost a empatie živí. Takže díky, tati. A myslím, že je to u mnoha chlapů podobné. Mít kolem sebe chlapy, kteří jsou podobně naladěni a schopní otevřeně hluboce sdílet, to je krásné. Nedávno se mnou jeden majitel známé firmy na mém workshopu se slzami v očích sdílel, jak bylo krásné obejmout ze srdce muže. Protože jeho táta a ani brácha to nedokázali a styděli se za podobný kontakt.

A jakou úlohu má ve tvém životě kamarád? Myslím opravdový kamarád.

Já mám málo kamarádů a hodně přátel. Určitě je to i tím, že když člověk na sobě pracuje a roste, tak se odděluje od různých

skupin lidí a okruh těch, kteří mohou být kamarády, se zužuje. Mám ale pár kamarádů, kteří mi zůstali, a máme velmi hluboký vztah. Nemusíme se nutně pořád vídat, ale přesto kdykoliv se na ně mohu spolehnout.

Jakýkoliv venkovní cíl tě nemůže učinit šťastným, protože nemáš šanci si ho udržet. Klienty vedu k vnitřním cílům.

Může být kamarád muž a žena?

Ženy si myslí, že ano. Já jsem ale viděl takový mezinárodní dokument, kde se ptali mužů i žen. A ženy říkaly: Jo, jo, jo. A muži: No, mám ji rád, ale chtěl bych se s ní i vyspat. Takže já bych byl v tomhle asi rezervovaný.

A muži, kteří uvěří kamarádství mezi ženou a mužem, pak na jednu zjistí, že mají ve svém životě regulérně dvě ženy. Ne?

No, on to někdo může opravdu i zvládat. Mám rád ruského biotronika a diagnostika Lazareva. K němu prý přišel nějaký muž a říkal mu, že má manželku a milenkku. A že neví, co má dělat, a je v tom zamotaný. A on se koukal do jeho biopole a pravil: Máš být s oběma, vidím to tam. Já jsem koučoval dost lidí, kteří se dostali do podobné situace. A většinou jim radím: Pokud chceš vědět, zda v té situaci je pro tebe něco přínosného, tak do toho musíš jít naplno. A skoro vždy se velmi rychle ukázala pravda. Buď to skončilo velmi rychlým probuzením z poblouznění, nebo tam bylo opravdu něco osudového. A ten muž byl opravdu schopen mít a milovat plně dvě ženy, protože to zkrátka byla jeho pravda. Říká se, že nejhorší hřích je bránit se lásce. Myslím, že to platí i v takovémto případě.

Dvě ženy ale asi zvládne jenom velmi silný muž?

To určitě. Navíc to o tom muži vždycky něco zrcadlí. Já říkám, že nevěra a podobné věci u mužů vznikají z nenaplněnosti mateřskou energií. V jedné svojí vizi jsem to dokonce viděl jako podvědomou touhu vrátit se skrze vaginu ženy do břicha své matky. Do klidu, pohody a bezpečí. Když nemáš mateřskou naplněnost, tak se často dobýváš ženám pod suknu z téhle podvědomé touhy. Já si pamatuji, když mi bylo patnáct, tak jsem měl dvě ženy. Skončilo to velmi brzo, když se potkaly se mnou v autobuse.

A dnes? Chtěl bys mít dnes víc žen či partnerek?

Já mám žen dostatek. Když má moje žena PMS, tak si občas říkám, že to nedám a odcházím. Na druhou stranu vím, že bych nikdy neměnil. V našem vztahu je taková fajn pevnost. Víím, že

příčinou případných problémů není moje žena, ale to, co mám potlačené a nezpracované já. A že s jinou ženou by to bylo to samé v bleděmodrém. Ne, nechtěl bych víc žen. Žen je v mém světě dost.

Mají ženy touhy mít dva muže? Alespoň ty, které k tobě přicházejí?

Spíš ne. Žena hledá bezpečí a jistotu. Ty, které hledají víc mužů, jsou většinou zase nenaplněné fyzickou láskou otce. Spíš mám klientky, které jsou v situaci, kdy mají dva muže, ale nechtějí v takové situaci zůstat. Chtějí to mít vyjasněné.

Zdá se mi, že máme obecně jako lidé tendenci si partnera přivlastňovat a případný fyzický kontakt s nějakým jiným příslušníkem téhož pohlaví jako jsme my nám vadí. Co to je za bolest? Proč si myslíme, že nám někdo patří?

Velká většina vztahů se odehrává v polaritě – závislý vs. nezávislý. Oba v podstatě touží po tom samém, ale každý to naplňuje jinak. Závislý držení a vlastněním a nezávislý únikem. Vlastně to zrcadlí dvě části v nás a dualitu, v které žijeme. Často si ve vztazích projektujeme na partnerku matku a ženy zase na partnera otce. Pramení to opět z naší nenaplněnosti a toužíme, aby nám ji partner naplnil. Což je nemožné. Potřebuji uzdravit svůj vztah s rodiči a sám sebe naplňovat láskou. Když jsem naplněn, tak již nepotřebuji vlastnit. Každopádně platí, že vše, co držím a co je pro mě důležité, se pokazí. Protože je za tím strach. A pokud udělám modlu ze své ženy, tak nás rozdělí čas, vzdálenost, nevěra, práce atd. Vesmír nás tak učí si uzdravit svoji závislost a především milovat sebe. Bez ohledu na to, jestli vedle sebe někoho máš anebo nemáš.

V Indii tvrdí, že pocity jsou jako tygr, co tě honí a nemůžeš mu utéct. Jediná možnost je otočit se a nechat se sežrat. To ti přinese úlevu.

Kolik lidí to má tak, jak jsi popsal, už zpracované a vyřešené? Myslím, že velmi málo.

Je to velká zodpovědnost radit lidem?

Jeden můj učitel mi kdysi řekl, že už možná vždycky budu nejistý muž, nejistý partner, nejistý táta. Myslím, že velké téma pro muže je „nevím“. Přiznat si, že nevím, a být s tím. Mně to pomáhá, když si přiznám nejistotu a to, že nevím. Při práci se

Zleva: 1. Na kurzu Zralý muž **2.** Jeden z účastníků semináře, dlouholetý bojovník Krav Magy, učí kurzisty bojovat. **3.** Cesta na motorkách Harley s partnerem Microsoftu, když byl Vladimír ještě obchodní ředitel, z L.A. do Las Vegas. **4.** S milovaným ridgebackem Jáchymem, který kvůli genetické poruše přišel o uši a ocas a byl Sidovi společníkem dlouhých 13 let.

mi většinou děje, že zavřu oči a najednou mi to „teče“ seshora. A pak vím, že jsem spojený s něčím, co proudí skrz mě. Takže já lidem říkám, že tu práci vlastně nedělám já. Že je tu něco vyššího a já jsem jen transformační kanál. Snažím se být pokorný, ale samozřejmě pochyby a nejistoty tu někdy jsou.

Přijmout to, že jsem citlivý a empatický, byl dlouhý a těžký proces. No a dnes mě citlivost a empatie živí.

Co to je ezoterik?

To nevím. Ale napadá mě k té otázce jiná věc. Lazarev říká, že když nám něco v životě nefunguje, je to proto, že jsme buď příliš ezoteričtí, nebo příliš materialističtí, nebo příliš u sebe s touhou po dokonalosti, nebo příliš u druhých. Anebo příliš lpíme na dobrém osudu. Takže z tohoto pohledu je ezoterika jeden z extrémů. A já zažil všech pět jmenovaných. Dnes je má filozofie střed a rovnováha. Je nutné milovat sebe i druhé a vnést duchovnost do hmoty.

Vypadá to lapidárně a jednoduše, ale v současném světě a v konkrétním životě to není jen tak jednoduché dokázat.

Jistě. Je dobré si uvědomit, že lidé, kteří žijí v dnešní době, jsou z tohoto pohledu extrémně silní. My to nemáme jako tibetští mniši, že si můžeme celý den klidně meditovat. Ale musíme zvládat svoje emoce, práci, děti, nákupy, peníze, zdraví, čas, být dobrý partner, manažer, táta, milenec, to je mazec. A ještě se při tom tvářit, že nemám žádné zranění z dětství. To bych chtěl vidět mnichy, jak by to dávali...

Jak moc souvisí pocit štěstí s objektivními okolnostmi života?

To je hodně filozofická otázka. Myslím, že ti mniši a zenoví buddhisté by nám řekli, že vůbec. A já myslím, že to je to, co se máme v životě naučit. Bez ohledu na okolnosti být v přítomnosti a být spokojený. Jakýkoliv venkovní cíl tě nemůže učinit šťastným, protože nemáš šanci si ho udržet. Proto vedu klienty k vnitřním cílům. Když jsme tohle téma sdíleli na jedné velké mužské akci, tak někteří potvrdovali, že takový pocit absolutní blaženosti a naplnění v určitých oblastech svého života opravdu zažívají. Třeba jen na chvíli, ale už vědí, jaké to je. Já měl takový krátkodobý zážitek v Aténách na letišti, když jsem letěl z Indie. Každý člověk, každá věc, bankomat, turistka, policista... byl objekt zájmu na několik hodin či dní. Bylo to nádherné a barevné. Už bych nemusel chodit do kina. Kino byl život sám. Pak jsem zažíval několik měsíců pocitu, že jsem osvícený. Jen

radost a štěstí. Takže jsem zažil, jaké to je nebýt závislý na venkovních okolnostech. Dostal jsem takovou malou ochutnávku, ale na konci určitě nejsem.

Je složité dostat muže na něco takového, jako je mužský kruh?

Nevím. Já to jako asi odevzdávám někde nahoru. V září jsme udělali workshop Zralý muž poprvé a bylo tam čtyřicet skvělých mužů. A běžně mám naráz kolem dvaceti až třiceti klientů, z velké části mužů, s kterými pracuji. Říkám, že mi marketing dělá Bůh. Koho mi pošlou, s tím pracuji.

Indiáni Kogi žijí a pracují v párech. Muž se ráno probudí, podívá se na svoji ženu a obrazně hned ví, jaké bude počasí a jaké jsou zprávy. To znamená, že ta žena ví, co bude, a muž v té správné poloze je schopný tomu uvěřit, řídit se podle toho a konat.

Ale shodneme se, že k účasti na kurzech, přednáškách, sebeobjevování a objevování podstaty bytí se ženy probudily trochu dříve?

Ženy jsou napojené. A my, muži, se napojujeme přes ženy. Mně se líbí, jak pracují indiáni Kogi, v párech. Žijí a pracují v párech. Muž se ráno probudí, podívá se na svoji ženu a obrazně hned ví, jaké bude počasí a jaké jsou zprávy. To znamená, že ta žena ví, co bude, a muž v té správné poloze je schopný tomu uvěřit, řídit se podle toho a konat. A to si myslím, že by mělo být ideálně i v nás. V našem mužství a ženství, ale zároveň i venku. Ženy prostě vždy dřív věděly co. A my potřebujeme začít podle toho konat. Já myslím, že je to do určité míry přirozené. Ženská energie byla potlačovaná, tak teď si zase bere své místo zpět.

Koukněte na:
www.coachme.cz
www.zralymuz.cz